

ע"י ב"כ עו"ד באדרה ח'ורי ו/או
האלה ח'ורי ו/או מחמד בורגל
מהמוקד להגנת הפרט
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-283555; פקס: 02-276317

התובע

- לבין: _____
1. לקס, מפקד מתקן הכליאה קציעות שבנגב
 2. מדינת ישראל
- שניהם ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
רח' ידידיה 4, ירושלים

הנתבעים

מהות התביעה: נזקי גוף

סכום התביעה: 72,037 ש"ח

כתב תביעה

1. התובע, יליד 1968, תושב כפר סבסטיה, נפת שכס, יהיה מיוצג בתביעה זו ע"י ב"כ עוה"ד הנ"ל, וכתובתו למשלוח כתבי בי-דין היא כאמור לעיל.
2. הנתבע מס' 1 היה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו מפקד מתקן הכליאה קציעות שבנגב (להלן: "בית הסוהר") ובתור שכזה היה הממונה על בית הסוהר ואחראי על שחרורם של האסירים.
3. הנתבעת מס' 2 היתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו האחראית על בית הסוהר ו/או האחראית על ניהולו ו/או המפקחת על פעילות סדירה של בית הסוהר, שכוללת בין היתר, שחרורם של אסירים בתום תקופת מאסרם.
4. ביום 21.9.92 נעצר התובע, וביום 10.12.92 נשפט בבית המשפט הצבאי בשכס בתיק מס' 7713/92. הוא נשפט לשבעה חודשי מאסר בפועל, אותם ריצה במתקן הכליאה בקציעות. כמו כן, הוטל על התובע לשלם קנס בסך 1,500 ש"ח או 60 יום מאסר בתמורה.
5. המועד האחרון לתשלום הקנס היה ביום 21.4.93, דהיינו באותו יום שבו היה אמור להשתחרר התובע ממאסרו (להלן: "יום השחרור"). רצ"ב שאילתת פרטי נאשם. כחלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה, בתור נספח א'.

6. ביום 19.3.93 שילמה משפחתו של התובע את הקנס, והעבירה את ספח שובר התשלום (להלן: "הקבלה") לעו"ד מנאל אלמצרי, שייצגה את התובע בבית המשפט הצבאי בשכם.
7. מייד לאחר מסירת הקבלה לידי עו"ד אלמצרי, היא העבירה העתק צילומי ממנה למזכירות ביהמ"ש הצבאי בשכם. זאת ועוד, עו"ד אלמצרי מסרה ידנית את הקבלה המקורית למחלקת הרישום בבית הסוהר בעת שביקרה שם זמן מה לפני יום השחרור.
8. ביום השחרור המיועד, לא שוחרר התובע. התובע שוחרר רק ביום 11.5.93, לאחר שהוחזק שלא כדין במשך 20 יום בבית הסוהר.
9. התובע יטען כי החזקתו בבית הסוהר לאחר ה-21.4.93 הינה כליאת שווא, כמשמעותו של מושג זה בסעיף 26 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) וכי הנתבעים 1 ו-2 אחראים אחריות ישירה, בין במעשה ובין במחדל, לשליחת חירותו של התובע, שלילה מוחלטת ושלא כדין למשך 20 ימים.
10. לחילופין, יטען התובע כי הנתבעים 1 ו-2 התרשלו כלפיו, והתרשלותם מתבטאת בין היתר, במעשים ובמחדלים הבאים:
 - א. הנתבע מס' 1 לא וידא שירשם ביומני ו/או פנקסי בית הסוהר ו/או בתיקו של התובע כי הקבלה על תשלום הקנס הוצגה למחלקת הרישום בבית הסוהר לפני יום השחרור כאמור בסעיף 6 לעיל.
 - ב. הנתבע מס' 1 לא בדק את תיקו של התובע ולא דאג לברר אודות סיום תקופת מאסרו של התובע ואודות תשלום הקנס בזמן.
 - ג. הנתבע מס' 1 לא דאג לכך שהתובע ישוחרר כשורה מיד עם היותו זכאי לשחרור.
 - ד. הנתבעת מס' 2 לא דאגה לניהול ו/או לפעילות סדירים של בית הסוהר שכללו שחרורם של אסירים בתום תקופת מאסרם.
 - ה. הנתבעת מס' 2 העסיקה אנשים בלתי מיומנים ו/או לא מקצועיים ו/או ללא הכשרה ו/או נסיון מספקים, ובכך גרמה לתובע לשהות בכלאו 20 ימים נוספים שלא לצורך.
 - ו. הנתבעת מס' 2 לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ומחדליהם של עובדיה.
11. התובע יוסיף ויטען כי הנתבעת מס' 2 אחראית למעשיו ו/או למחדליו של הנתבע מס' 1 ולמעשיהם ו/או מחדליהם של עובדי בית הסוהר וזאת בהיותם שלוחיה ו/או עובדיה.
12. לחילופי חילופין, יטען התובע כי הנתבעים הפרו את החובה המוטלת עליהם בסעיף 23 (א) לתקנות השפוט הצבאי (בתי סוהר צבאיים) התשמ"ז-1987 בכך שלא שיחררו את התובע ביום האחרון לתקופת מאסרו. ועל כן הם ביצעו עוולת הפרת חובה חקוקה, כמפורט בסעיף 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש).

13. התובע יטען כי בעקבות כל האמור לעיל, נגרם לו נזק נפשי בל יתואר, משנאלץ לשהות ללא כל סיבה מוצדקת במשך תקופה של 20 ימים בתאו, תקופה שבה היה אמור להיות חופשי ולעבוד ולנהל חיי חברה תקינים.

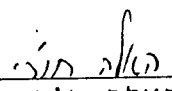
14. זאת ועוד יטען התובע, כי כתוצאה מכליאתו שלא כדין הוא הפסיד את הזדמנות לעבוד ב"שירות אלקודס למוסתחדראת אלטבייה" (חברת אלקודס לתעשיית תרופות באלבירה), בתפקיד עוזר רוקח, מאחר והחברה הנ"ל העסיקה עובד אחר במקומו, כשנודע לה שהתובע לא שוחרר ביום 21.4.93 ממעצרו.

15. התובע יוסיף ויטען כי במהלך כליאתו שלא כדין ושלא לצורך שהה הוא במצב דכאוני, בודעו שקיפחו אותו על לא עוול בכפו.

16. התובע יטען כי הינו זכאי לפיצוי בגין עוגמת נפשו כמתואר לעיל בסך גלובלי של 70,000 ש"ח. וכן יטען התובע כי הינו זכאי להחזר מלוא הקנס ששילם, בסך 1,500 ש"ח, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום השחרור, ועד ליום הגשת התביעה, סכום אשר מגיע לסך 2037 ש"ח.

17. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן את הנתבעים לדיון ולחייבם לשלם לתובע את נזקיו כמפורט בתביעה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום השחרור ו/או מיום הגשת התביעה בנוסף להוצאות משפט.

האלה ח'ורי
האלה ח'ורי, עו"ד
ב"כ התובע

ירושלים, היום _____ לחודש _____ 1995

(ת.ש. 4158, מ.מ. 14447)